

BUĎME JEDNO V NĚM

CECIL duCILLE

(Tursko, červen 2009)

Je to požehnání, že tady můžu s vámi znovu být. A je příjemné, že může každý z nás naslouchat Božímu hlasu skrze služebnosti. Bůh dal každému v církvi rozličné dary. Dar, který jsem přijal já, je kázání Božího slova. Když přijdu před Boha na tomto místě a vydám se Mu, tak mi bude mluvit věci, které jsou reálnými potřebami tohoto místa. Za to se modlím, abychom uslyšeli Boží hlas, a ne můj. Modlím se, aby k nám všemohoucí Bůh mohl dnešního večera mluvit.

Boží slovo mluví o tom, že čistá zvířata se poznají podle toho, že přežvykují. Přežvykavec má čtyři žaludky. Nejdřív se napase, potom to z žaludku vrátí zpátky a přežvykuje, pak potravu znovu polkne, ta jde do druhého žaludku, pak ji zase znova přežvykuje, až je připravená. Ve stánku máme stůl s předloženými chleby. Na něm jsou položeny dvě řady chlebů. Ty dvě řady představují Ducha a slovo. Vy potřebujete jíst obojí, Ducha i slovo. Jinými slovy je to slovo skrze Ducha.

Podívejte se se mnou do Janova evangelia. Podíváme se k bratru Janovi do 10. kapitoly: *„Amen, amen pravím vám: Kdož nevchází dveřmi do ovčince ovcí, ale vchází jinudy, ten zloděj jest a lotr. Ale kdož vchází dveřmi, pastýř jest ovcí. Tomuž vrátný otvírá, a ovce hlas jeho slyší, a on svých vlastních ovec ze jména povolává, a vyvedí je. A jakž ovce své vlastní ven vypustí, před nimi jde, a ovce jdou za ním; nebo znají hlas jeho. Ale cizího nikoli následovati nebudou, ale utekou od něho; nebo neznají hlasů cizích. To přísloví pověděl jim Ježíš, ale oni nevěděli, co by to bylo, což jim mluvil. Tedy opět řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám, že já jsem dveře ovcí. Všickni, kolikož jich koli přede mnou přišlo, zloději jsou a lotři, ale neslyšely jich ovce. Já jsem dveře. Skrze mne všel-li by kdo, spasen bude, a vejde i vyjde, a pastvu nalezne. Zloděj nepřichází, jedině aby kradl a mordoval a hubil; já jsem přišel, aby život měly a hojně aby měly. Já jsem ten pastýř dobrý. Dobrý pastýř duši svou pokládá za ovce. Ale nájemník a ten, kterýž není pastýř, jehož nejsou ovce*

vlastní, vida vlka, an jde, i opouští ovce i utíká, a vlk lapá a rozhání ovce. Nájemník pak utíká; nebo nájemník jest, a nemá péče o ovce. Já jsem ten dobrý pastýř, a znám' ovce své, a znajít' mne mé.“

Chvála Bohu. Zdá se, že tématem tohoto místa je: já jsem dveře. V církvi mluvíme o křtu a o tom, že máme vstupovat skrze křest do Boha. Ale církve o křtu do Krista neví vůbec nic. A přesto křest do Krista je ten hlavní, nejvýznamnější křest, který potřebujeme. Co tedy máme na mysli vcházením k ovcím skrze dveře, které jsou Ježíš Kristus? Pojďme se vrátit do stánku. Protože do stánku vstupujeme skrze bránu. Určitým způsobem to je násilný vstup. Už jsem o tom určitě mluvil. Téměř jako kdyby Bůh čekal, až řeknu určitá slova, aby mě mohl spasit.

Jako hříšník jsem se zabýval myšlenkou na vraždu, sebevraždu. Nevěděl jsem o Bohu vůbec nic. A Bůh mi nastražil past. Slyšeli jste, co jsem řekl? Ten pastýř nastražil past, aby chytil ovečku, která byla divoká. Chtěl jsem se zastřelit a ještě předtím mě napadlo projít se venku a rozloučit se se všemi těmi poli tam okolo nás. Bůh to měl na mě nachystáno, protože na zápraží seděla jedna sestra, která čekala na ženicha a nevěstu, aby je přivítala. Já jsem měl nutkání za ní jít a něco jí říct. Přišel jsem k ní, a místo toho, abych na ni byl milý, byl jsem velmi zlý. Přistoupil jsem k ní a řekl: „Ty tvrdíš, že jsi křesťan, a přitom si to své křesťanství necháváš jenom pro sebe. Nikomu z nás jsi o Kristu neřekla.“ Byla tak šokovaná, že začala plakat. Skrze slzy řekla: „Já tě vyzývám.“ To bylo v době, kdy jsem byl bojovníkem, rváčem. Vyzvat mě bylo to nejhorší, co jste mohli udělat. Ale byla to past, kterou Bůh nastražil. Tak jsem řekl: „Dobře, jaká je to výzva?“ „Jdi do svého pokoje, zavři se a řekni Bohu, že jsem tě za ním poslala. Že jsem říkala, že tě má spasit skrze krev Kristovu.“

Pokud tohle nebyla past, pak už nevím, co jiného by mohla být past. Víte, Boha musíte nejdřív požádat, než můžete přijmout. A je jedno, jak moc tomu rozumíte, nebo nerozumíte, ale když slova vyjdou z vašich úst, Bůh na základě těch slov začne pracovat. Tak jsem přišel do pokojíčku a klekl si k posteli, na níž ležela zbraň, kterou jsem tam nechal. Řekl jsem: „Bože, mám takový vzkaz: paní Redfordová říkala, abych Ti vyřídil, že mě máš spasit skrze něco – už nevím, co to bylo. Že mě máš spasit. Nemám ani ponětí, co to znamená spasit, ani co to je krev Kristova, ale, Bože, pomoz mi v tom.“ Bůh na základě těch slov přišel a obživil mě.

To je důvod, proč nábytek, který se nachází na vnějším nádvoří, i brána, jsou z bronzu. Bronz je symbolem zákona a soudu. Mnohokrát vyřkneme slova, která tak ani možná nemyslíme, ale věřte mi, že budeme skládat počet z každého slova, které řekneme. Bůh mě v tu chvíli obživil a spasil mě. Já jsem si myslel, že když lidé říkají, že mluvili s Bohem, že to je tak, že požádají Boha, aby přišel, a povídají si spolu. Nenapadlo mě nic lepšího, než že jsem řekl: „Bože, přijď za mnou, popovídáme si.“ Bylo ráno a já jsem musel jít do práce. Tak jsem řekl: „Ježíši, já teď musím do práce, ale kdybys přišel tak ve čtyři, to už budu zpátky a popovídáme si.“ Netušil jsem, o čem mluvím, myslel jsem si, že si jen domlouvám schůzku. Potkali jsme se ve čtyři hodiny a mluvili jsme spolu devět hodin v kuse, pak Pán odešel. A tak jsem k Němu znovu volal: „Zítřka zase ve čtyři hodiny, Pane.“

Bůh tím vším připravil určitou past pro hříšníka, aby ho dovedl ke spasení. Proto na tomto místě v Písmu říká: „*Nebo ovce mé hlas můj slyší, a já je znám, a následujíť mne.*“ (Jan 10:27) Bratří, pokud neslyšíte Boží hlas a pokud nenásledujete Boží hlas, tak nejste Boží ovce. To je přesně to, co je zde napsáno. Jste-li Boží ovce, uslyšíte Jeho hlas. Víte, je velmi smutné, když slyšíme Boží hlas a někteří z nás řeknou: „Nejsem si jist, jestli to není moje vlastní srdce.“ Už jste to někdy řekli? Rád bych, abyste z toho činili pokání. Protože když věříte, že k vám Bůh mluví, tak Bůh nedopustí, aby vás vaše vlastní mysl nebo ďábel podvedli. Rozdíl mezi spravedlností tehdejší doby a dneškem je ten, že tehdy Bůh hovořil do uší, a dnes hovoří do nitra. Je hříchem nevěřit tomu, že Bůh bude hovořit do vašeho nitra nebo do vaší mysli. Protože to je způsob, který nám Bůh dal, aby k nám hovořil.

Mnozí z nás se vzpouzejí ve své mysli. Vzpomeňte si na poslušnost velení, kde je Otec, pak Syn, Duch svatý, náš duch, naše duše a naše tělo. Otec přichází skrze Syna a Syn přichází skrze Duchu svatého, který vstupuje do vašeho ducha. Když řeknete, že nejste dokonalí, tak nemluvíte o vašem duchu. Když jste pokřtěni Duchem svatým, tak Duch svatý učiní z vašeho ducha nebe, to dokonalé místo k přebývání. Bůh tedy přebývá ve vašem duchu. To znamená, že když jste pokřtěni Duchem, celá třetina z vás je obsazena nebo naplněna Bohem. Takže pokud jste vůbec spaseni, dalším velkým krokem ve vaší křesťanské chůzi by měl být křest Duchem svatým. Duch se s vámi potká jako Duch s duchem. A tak najednou nejživější část z vás je váš duch. Pak váš duch hovoří

k vaší duši. A pokud Duch Boží nebo váš duch chce hovořit k vaší duši, musí nejprve hovořit skrze vaši mysl. Satan se snaží mluvit skrze vaše emoce. Dábel někoho pošle, aby vás provokoval. Ten člověk přijde a provokuje vás ve vašich emocích. Vy se naštve. V tu chvíli jste vypnuli svoji mysl. Zavrhli jste svoje přemýšlení, zavrhli jste svoji mysl. Začnete jednat na základě svých pocitů. V tu chvíli má nad vámi d'ábel převahu. Protože v tu chvíli byl d'ábel schopen učinit průlom do vaší duše. Protože vaše duše je vaše mysl, vaše touhy, emoce a vůle. Když začnete přemýšlet skrze své pocity anebo přemýšlet svými touhami nebo svou vůlí, otvíráte se doširoka d'áblu. Protože Bůh chce, abyste přemýšleli skrze svou mysl.

Bůh chce, aby Duch svatý ovládl vaši mysl. Chcete-li být lékařem, co musíte udělat? Jdete někam, do nějaké školy, kde vaši mysl naučí, aby uvažovala, jako uvažuje lékař. Každý z nás tady má nějaké povolání, a je to právě naše mysl, která z nás dělá tesaře nebo inženýra nebo něco jiného. A tak Bůh vás úpěnlivě žádá, abyste se ve své mysli soustředili na Boží věci. Dopusťte, aby vám hrála hudba, ve které jsou Boží slova, nebo Boží slovo jako takové, zatímco pracujete. Protože vám to pomůže udržet vaši mysl otevřenou vůči nebi. Duch svatý vstoupí, kdykoliv se Mu otevřete. Záleží, co chcete, protože když otevřete svoji mysl čemukoliv, a nemusí to být přímo d'ábel, je to podobné, jako když ji zavíráte Bohu. Boží slovo říká, že v dokonalém pokoji zachová ty, jejichž mysl je upřena na Něj. (Iz 26:3 – dle hebr.)

A tak když mluvíme o křtech: Bůh dopustí člověku, aby vás pokřtil vodou. Voda vás musí zcela přikrýt. Musí vás úplně přikrýt. Každý centimetr z vás bude mokrý. A když vylezete z vody, tak jste učinili s Bohem smlouvu, že jste přijali Ducha svatého, že budete chodit v Těle Kristově a že budete vzkříšení při prvním vzkříšení. Chcete k tomu verše? Když se mě zeptáte, tak vám je povím. Pojd'me se na to podívat. Jdete do vody a píše se, že jste pokřtěni do smrti, pohřbu a vzkříšení.¹ Smrt, o které hovoříme, znamená, že zemřete sami sobě. Vzkříšení, o kterém hovoříme, znamená, že budete vzkříšení v Kristu. Když jste pokřtěni, učinili jste smlouvu. Přece jste nečekali, až předstoupíte před služebníka, který vás oddává, a tam se teprve rozhodli, že učiníte smlouvu s tím, koho si berete. Ne, je to něco, na čem jste se dohodli předem! Rozumíte mi?

---

¹ Římanům 6:4 – „Pohřbeni jsme tedy s ním skrze křest v smrt, abychom, jakož z mrtvých vstal Kristus k slávě Otce, tak i my v novotě života chodili.“

Bůh mluví o tom, že s ním uzavíráte smlouvu, která je podobná manželské smlouvě. Slíbili jste Bohu, že zemřete sami sobě a budete vzkříšeni v Kristu. První věc, která se stane, když jste pokřtěni a učiníte smlouvu s Bohem, je, že dopustíte Duchu Božímu, aby přikryl vaši duši, podobně jako vás přikryla voda. Tak se začnete podřizovat každému Božímu nařízení. V tu chvíli jste vstoupili do manželské smlouvy s Ježíšem Kristem. Ale naplnění smlouvy přichází až další chůzí.

Pojďme se podívat do 17. kapitoly Jana. Čtème už od 20. verše: „*Ne za tytoť pak toliko prosím, ale i za ty, kteříž skrze slovo jejich mají uvěřiti ve mne, aby všickni jedno byli, jako ty, Otče, ve mně, a já v to tobě, aby i oni v nás jedno byli, aby uvěřil svět, že jsi ty mne poslal.*“ Je těžké porozumět, jak můžete vy a já být jedno jako Otec, Syn a Duch svatý. Hovoří se zde o tom, že Otec je v Synu a Syn v Duchu svatém. A Duch svatý je ve vašem duchu. Váš duch je ve vaší duši, vaše duše je ve vašem těle a skrze vaše tělo může svět vidět. Díky této posloupnosti může svět vidět Otce skrze vás nebo ve vás. Představte si to tak, že máte prázdnou láhev a hodíte ji do vody. Láhev je ve vodě, voda v láhvi, a to je to, co má Bůh na mysli. Bůh říká, že do Něj máme být ponořeni takovým způsobem, že budeme v Něm a On v nás. Potom o tom mluvil dál: „*A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jakož i my jedno jsme.*“ Nemůžete být jedno s Tělem Kristovým, nemáte-li v sobě Kristovu lásku. Protože v bratřích uvidíte každou možnou chybu či nedostatek. Chápete, co nám Bůh chce říct? Chce, abychom byli jedno spolu navzájem, jakoby jeden v druhém, a to tím způsobem, že bude každý z nás jedno s Bohem. Bůh bude v nás, a tak budeme i my v sobě navzájem. To je to, co má na mysli, když mluví o křtu do Krista. Kristus vstoupil do Ježíše. Jinými slovy Ježíš byl Mesiáš. A Kristus přichází do nás, tudíž první způsob zjevení Krista na zemi bude skrze nás. Přichází čas, kdy svět uzří, jak v nás chodí Ježíš Kristus. Uvidí to na nás. Jak toho dosáhneme? Ne, to nemůžeme. Je to něco, co se nám musí stát. Jinými slovy Bůh nás uchvátí a my opustíme sami sebe a staneme se součástí Jeho. Proto vám říká: Dostaňte se na místo, kde můžete být uchvázeni.²

Pojďme se k tomu ještě vrátit. Na počátku byl Otec, Syn a Duch svatý. Ti byli jedno. Nebo byli v jednom. Otec řekl Synu: „Pojďme učinit

---

² Filipenským 3:12 – „*Ne že bych již dosáhl, anebo již dokonalým byl, ale snažně běžím, zda bych i dostihnouti mohl, načež uchvácen jsem od Krista Ježíše.*“

vesmír. A učiňme člověka o něco menšího než anděly.³ Dopust'me, aby člověk byl poddán opaku Boha, což je zlo.“ Bůh je dobrý. Když Bůh učinil dobro, tak vlastně stvořil i zlo. Můžete tomu rozumět? Vy jste vyrobili auto, a vytvořili tak znečištění ovzduší. Nechodíme a neříkáme, že to jsou lidé od Mercedes Benz, kteří stvořili znečištění. Ne, oni vyrábí a vymýšlejí auta, abychom se mohli přepravit z místa na místo. Je příjemné se šinout někde po cestě v mercedesu, že? Ale vedlejší efekt je, že auta stvořila nebo vyprodukovala znečištění. Proto se teď musíme zabývat znečištěním. Tím, že Bůh vytvořil dobré věci, jako vedlejší efekt stvořil i zlo. On vytvořil světlo, a tím stvořil tmu. Protože když chybí světlo, tak je tma. Bůh proto musel přijít s plánem, co udělat s temnotou. Bůh řekl, že nemůže zničit svůj vlastní zákon, ale může vydat jiný zákon, který převyší ten první. Proto zákon Ducha života v Kristu Ježíši mě učinil svobodným od zákona hříchu a smrti, který je v mém těle. (Řím 8:2) Chci-li být svobodný od zákona hříchu a smrti, jediná věc, kterou reálně potřebuji, je zákon života. Čím víc budu mít sám života, tím víc budu schopen uvolnit i jiné ze zákona smrti.

Tohle všechno udělal Ježíš skrze moc a slávu, kterou měl v Bohu. A víte, co potom řekl? Řekl: „Já jsem lidem, těmhle maličkým, dal slávu, kterou jsem měl u Tebe, tu, kterou jsme použili k tomu, abychom stvořili vesmír.“⁴ David řekl Bohu: „Bože, chci ti postavit dům, ve kterém bys bydlel.“ A Bůh mu na to řekl: „Bůh nebydlí v chrámech zbudovaných lidskou rukou.“ (Sk 17:24) Protože Bůh to měl od počátku naplánováno tak, že chce bydlet ve vás. Nechápete, co dělá? On chce chodit ve vás, a tím tady bude ne jeden Kristus, ale mnozí. A to je důvod, proč nás přivádí na místo, kde nás bude moci převést ze stavu, ve kterém se nacházíme, do dokonalého člověka. Tím plánem tudíž není pouhé ponoření do vody, ale i ponoření do Ducha. A plán Ducha Božího je, aby vás ponořil do Krista. Tím se má rozhojnit Tělo Kristovo a naplnit celou zemi. Potom máme naplnit i nebesa. Planety tam nebyly udělány pro nic

---

³ Židům 2:6-8 – „Osvědčil' jest pak na jednom místě jeden, řka: Co jest člověk, že naň pomníš, aneb syn člověka, že na něj patříš. Maličkos jej menšího andělů učinil, slavou a ctí korunoval jsi ho, a ustanovils jej nad dílem rukou svých. Všecko jsi podmanil pod nohy jeho. A kdyžť jest jemu všecko poddal, tedy ničeho nezanechal nepodmaněného jemu. Ačkoli nyní ještě nevidíme, aby jemu všecko poddáno bylo.“

⁴ Jan 17:5, 22 – „A nyní oslaviž ty mne, Otče, u sebe samého, slávou, kterouž jsem měl u tebe, prve nežli svět byl. ... A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jakož i my jedno jsme.“

za nic. Protože v budoucnosti, do které máme vstoupit, se člověk stane součástí živého, mluvícího Boha. Boží slovo říká: „Já v nich budu chodit, já v nich budu mluvit, oni budou mým lidem a já budu jejich Bohem.“ (2Kor 6:16)

Nechápete povolání, k němuž nás Bůh povolal? Máme vstoupit do té nejvyšší zkoušky. Protože Bůh nám v tuto chvíli říká, abychom povstali nad své tělo. Boží slovo říká: „Všechno je možné těm, kteří věří.“ (Mk 9:23) Prorok věřil Bohu a Bůh ho popadl v Babylonu a přemístil ho do Jeruzaléma. A tak prorokoval v Jeruzalémě a Bůh ho popadl a přemístil ho zpátky do Babylonu. (Ezech 8) Pokud se toto mohlo dít pod zákonem, dovedete si představit, co by se mělo dít v době milosti? Boží slovo říká, že když zazní sedmá trubka, tak tajemství Boží budou dokonána.⁵ Píše se, že uzdravil slepého sedmý den. Byla sobota. Jan 9:14: „*Byla pak sobota, když Ježíš učinil bláto a otevřel oči jeho.*“ Proč to udělal v sobotu? Když se podíváte do Božího slova, tak každou sobotu udělal zázrak. Důvodem je, že my jsme v době soboty, nacházíme se teď v sedmém miléniu neboli v sedmém dni. A v sedmém dni je ten čas, kdy Bůh otevře naše oči. Slepí uzří, hluchí uslyší a žena s krvotokem bude uzdravena. Ten člověk s uschlou rukou bude uzdraven. Víte, že uschlá ruka mluví o situaci v Těle Kristově? Chvála Bohu. Chvála buď Bohu za to, že se nacházíme v době soboty. Bůh se skrze nás projeví. Ale víte co? Kolem bude smrt a zpusťování. Protože peklo učiní svůj poslední tah. Peklo bude chtít učinit poslední tah, protože ví, že jeho čas se naplnil.

Bůh vybírá lid. Až půjdete dneska večer do postele, řekněte Bohu, že chcete být jedním z nich. Haleluja. Amen. Řekněte, že chcete být jedním z lidí, které Bůh hledá. Bůh slíbil, že po čemkoliv toužíte, to učiní, protože všechny věci jsou možné těm, kteří věří. Je to tak. Věřte tomu, a bude to vaše. Nebojte se! Nebojte se toho, co se může stát. Budou se dít veliké, zlé věci. Ale nebojte se, radujte se v Bohu. Protože On je Bůh Starého zákona. Ve Starém zákoně můžete vidět jakékoliv vítězství, jakýkoliv zázrak, kterého Boží děti dosáhly.

Chci, abyste se teď ptali. Ptejte se. Pojd'me se na to podívat. Pojd'me trošku přežvýkávat, pojd'me na to. Slovo přichází z nebes k nám.

---

⁵ Zjevení 10:7 – „Ale ve dnech hlasu sedmého anděla, když bude troubiti, dokonánoť bude tajemství Boží, jakož zvěstoval služebníkům svým prorokům.“

OTÁZKY A ODPOVĚDI

Otázka: Můžu slyšet Boha bez křtu Duchem svatým?

Bratr duCille: Ano, můžeme, protože Boží slovo říká, že Jeho ovce slyší Jeho hlas, ale jsou také ovce, které nejsou z Jeho ovčince. (Jan 10:16) To znamená, že jsou lidé, kteří slyší Boha a ještě nejsou pokřtěni Duchem svatým. I se mnou Bůh hovořil sedm měsíců, aniž bych byl pokřtěn Duchem svatým. Tím jsem byl pokřtěn až potom.

Otázka: Moje zkušenost je, že Boží láska je ta moc, která nás proměňuje. Otázka na nějakém předešlém shromáždění byla, jak můžeme milovat Boha, a odpověď zněla, že musíme zakusit Boží lásku. Moje otázka je, co musíme učinit pro to, abychom zakusili Boží lásku v takové míře, abychom si Ho zamilovali a láska nás proměnila.

Bratr duCille: Musíme se naučit otvírat Bohu, tak aby do nás mohl vlévat svoji lásku.

Otázka: Znamená to tedy otvírat mysl a cvičit se v milování Božího slova, poslušnosti apod.?

Bratr duCille: Ano, otvírat se Božímu slovu a k tomu milovat věci, které Bůh miluje, které má rád.

Otázka: Já se chci zeptat, co člověk může dělat pro to, aby jeho děti milovaly Boha.

Bratr duCille: Víte, Boží slovo říká, že ovce slyší Jeho hlas a následují Jej. Děti jsou jako ovečky, budou dělat všechno po vás. Když budete dělat určité věci, ony v tom půjdou za vámi. Když budete doma chválit Boha a dělat Boží věci, ony to uvidí, a budou vás následovat.

Bratr Asbill: Věřím, že velmi důležité v křesťanských domovech je, abyste společně četli Boží slovo a sdíleli se o Bohu. A taky je velmi důležité, abyste Boha nechávali vstoupit do konverzací ohledně

obyčejných dennodenních věcí. Je důležité jim jako dětem kázat, to je jedna rovina. Ale ještě důležitější než jenom kázání je ukazovat charakter Krista, charakter lásky Kristovy ve vztazích, které máme doma. Věřím, že to je jeden z nejpodstatnějších prvků prostředí domova. Pokud děti vidí reálně fungující principy spravedlnosti v normálních situacích každodenního života, tak to, co vidí, jde daleko dál než jenom slova, která slyší. Víte, tam kde jsou slova, která protiřečí skutkům, se něco stane. Slova jsou předávána na trošku umělé rovině myšlenek, ale skutek, který děti můžou vidět, je něco, co dopouští proniknutí slova do hloubky. Jedním z problémů, které máme v domovech, je určitá blízkost a známost, kterou máme spolu navzájem a kterou mají vůči nám i naše děti. Určitým způsobem to narušuje úctu, kterou mají rodiče vůči sobě navzájem a kterou mají děti vůči rodičům. Ale pokud tuto myšlenku budeme mít na mysli, když jsme doma, když mluvíme o věcech, když diskutujeme nebo když dokonce řešíme nějaký nesoulad, tak si lépe uvědomíme, že zjevujeme realitu toho, čemu věříme. Ať už je to spravedlnost ke spasení, nebo hřích ke smrti.

Bratr duCille: Abych to ještě zdůraznil: Způsob, jakým se otec chová ke své manželce, k jejich mámě, i v takových věcech, jako je loučení, když jde do práce, jak ji políbí či pozdraví, ovlivňuje jejich nahlížení na Boha. Verš, který mi přichází: „Buďte k sobě navzájem laskaví.“ (Ef 4:32)